

KENDO-NYT

April 1977

Malmö inbjuder. . .

Engelsmannen John Gibb, mästare i Iai-do, naginata-do, har inbjudits av Malmö Kendoklubb, för träning och undervisning under Kr. himmelsfärds-helgen 19/5 - 22/5.

Om tillräckligt antal deltagare anmäler sig ordnas även kendosträning. De som är intresserade bör snarast anmäla sig till: Hans Persson, Möllebogatan 7, Malmö tel: 040/ 490108, eller Kjell Linberg, Ljunggatan 11, Malmö tel: 040/ 219880.

Hos dessa kan du även få ytterligare information.

Mtrl-fond

SBFs Kendosektion kommer att hjälpa landets kendo-klubbar med mtrl-inköp från Japan genom att centralt samla in önskemål och beställa direkt från Japan. Om du önskar beställa något till din utrustning, så lämna in beställningen till din klubbledare senast den 15/5. Han samlar in klubbens önskemål och vidarebefordrar detta till Robert von Sandor Klippuddsvägen 13, 181 62 Lidingö. Robert sammanställer sedan totala antalet önskemål och skickar en beställning till Japan.

Beställning kommer att skickas till Japan i slutet av maj.

Prislistor utarbets nu av Kendosektionen och kommer att skickas ut tillsammans med Kendo-Nytts majnummer.

För beställning av Shinai eller ribbsatser så kostar: Shinai ca. 50 kr
Ribbsats ca. 25 kr

EM i Belgien avgjort

Svenska EM-truppen försvarade äran men erhöll ingen topplacering i ett fint arrangerat mästerskap. I lagtävlingen lottades Sverige i samma grupp som Väst-tyskland och England, två av Europas bästa nationer. Slutställningen i lagtävlingen blev 1. Frankrike 2. England 3. Italien. Den individuella tävlingen vanns av Gaston Sterckx, Belgien. (se vidare i ett utförligare referat i denna tidning)

Nu vid den tredje artikeln i en serie över ämnet bushido finner jag det vara på sin plats påpeka att dessa essäer ej är skrivna i akt och mening att utgöra någon enhetlig och strukturellt planerad serie, vari var del har sin bestämda plats. Nej, käre läsare, Ni får hava fördragande att läsa varje uppsats som en isolerad del utan direkt anknytning till föregående eller kommande artikel. Detta hindrar naturligtvis inte att Ni vid årets slut kan redigera dessa essäer så som Ni finner lämpligt och därmed i bästa fall finner Er vara i besittning av en serie löst sammanhållna artiklar, vilka gemensamt utgör en introduktion till en del av den japanska kulturen. Det är den upptäckten som får mig att ihärdigt skriva dessa uppsatser för Kendo-Nytt.

Denna gång skulle jag vilja nämna något om det japanska samhället under den epok som går under namnet Tokugawa-perioden och som omfattar tiden från Tokugawa Ieyasus tillträde som landets shogun (eg. Sei-i-taishogun = lit. "högste befälhavare emot barbarerna" el. General) 1603 ända fram till den kejserliga restaurationen 1867-68.

Under denna tid av inre fred och ekonomisk blomstring var Japan indelat i 60 provinser (1867) och dessa provinser var i sin tur indelade i län (han) med en feodalfurste som styresman (daimyo). Totalt uppgick antalet daimyo till 258 (1867) indelade i fyra klasser. Dessa klasser var:

1. Sankei med tre familjer härstammande från Ieyasus tre yngsta söner. De kallades vanligen De tre familjerna av Owari, Kii och Mito, efter sina resp. län.
2. Fudai med 139 familjer (ursp. 176) vilka anslöt sig till Ieyasu innan slaget vid Sekigahara (21/10 1600).
3. Kamon med 18 familjer, alla besläktade med Tokugawa familjens föreningar via ingifte i sankei m. fl.
4. Tozama med 98 familjer, utgörande daimyo som anslutit sig till Ieyasu efter hans seger vid Sekigahara.

Dessa daimyo styrde sina län efter behag och omgav sig med väpnade soldater, s.k. samuraier. Hur många samuraier en daimyo var tillåten att hålla bestämdes av hur mycket ris hans ägor gav i avkastning. En daimyo måste producera minst 10 000 koku ris på sina ägor för att få behålla värdighet av daimyo. 1 koku = 1,8 l.

Under daimyo och samurai stod de resterande ca. 7 milj. (1650) japanerna. De slogs samman i en grupp kallad heimin och bestod av bönder, hantverkare och

köpmän.

Vid sidan om samhällets sociala struktur stod en liten grupp kallad eta el. hinin(icke-man), vilka ägnade sig åt att ta vara på dödade djurs hudar och förfärdiga ting av läder.

Under Tokugawa shogunatet var gränsen mellan samuraierna och heimin en barriär oöverstiglig. De militära familjerna misshandlade folket å det grövsta. De behandlade bönder och köpmän som förhatliga djur och instiftade lagar, vilka gav samurai rätt att utan varning hugga ner en heimin. Om vi ser på dessa feodala lagar, olika från län till län, måste vi dra slutsatsen att folkets liv helt låg i händerna på krigarnas godtycke. Bönder och köpmän tvingades ner på knävar de än mötte samurai på vägar och i städer och byar.

De två svärd som bars av samuraierna och som i litteraturen benämns med vördnad som ett fredligt tecken på ägarens ädla sinnelag och hjältemod, var i själva verket en symbol för ett ohämmat förtryck och som mycket väl kan jämföras med de spöknippen(fasces) som romerska härförare beväpnade sin livvakt med.

Förtrycket av bönderna var värst. Tvingade att arbeta på feodalfurstens ägor levde de uselt och utan hopp om framtiden. Skatterna uppgick till 50% av deras skörd. För att kunna få ihop till utsäde var de hänvisade till giriga penningutlånare.

Regeringen kallades okami-sama (ärefull benämn. på bakufu) och ämbetsmännen missbrukade sin makt på alla möjliga vis. De vägrade t.ex. betala på värdshus och i tehus, for gratis med färjor, tvingade fattiga bärare att bjuda dem på sake under resorna och vägrade även att återbetala lån till köpmännen. Vi ser således att under Tokugawa perioden hölls påståendet "makt ger rätt" i högsta grad levande.

På samma sätt som 1400- och 1500-talen i Europa såg otaliga bondeuppror mot förtrycket är Tokugawa-eran full av liknande uppror. Vanligen slogs böndernas resningar ner i blod. Låt mig sluta med en berömd bondeledare och ett berömt uppror som slutade med att daimyon straffades. Historien om Sakura Sogoro är vida känd bland folkloristiskt bildade japaner i dagens Nippon.

Sakura Sogoro var byledare i byn Kozu, som låg på daimyon Hotta Masamoris ägor. När Masamori år 1651 avled efterträddes han av sin son Masanobu, vilken ökade det redan höga skatteuttaget från bönderna med påföljd att den arma befolkningen svalt och levde i värsta armod. Klagomål från länets 300 byar hörsammades ej. De klagande bestraffades med extra dagsverken på Masanobus slott. Somliga somliga bönder drevs till självmord. Då beslöt man att sända en skrivelse till Edo var man hoppades att shogunen Ietsuna skulle rätta till förhållandet. Sogoro valdes till byns representant och lyckades överlämna klagomålen till Ietsuna, som var på besök i templet Kwan-ei i Ueno. Shogunen beordrade Masanobu att genast infinna sig i Edo med en förklaring. Djupt förgrymmad infann sig Masanobu inför shogunen, vilken endast gav honom en reprimand. Denna vänliga behandling av Masanobu berodde på att Masanobus fader Masamori 1651 begått

själv mord (junshi) i samband med shogunen Iemitsus död. Masamori önskade följa sin herre i graven.

Vår stackars Sogoro gick ett grymt öde till mötes. Masanobu återvände till sitt län och arresterade hela Sogoros familj. Sogoro och hans hustru tvångades åse hur deras barn halshöggs, varefter de båda korsfästes (1655).

Trots det giltiga i Sogoros protest måste hela hans familj utplånas därför att han angripit en överordnad. Endast 5 år senare straffades Masanobu med en förvisning från sitt län, som gav 195 000 koku ris, och landsförvisades till Tokushima. För att visa sin tacksamhet med Sogoro och hans kamp uppförde de övriga bönderna ett tempel, Sogoro-jinja, i byn Kozu.

Sådan var den ädle samuraiens behandling av det enkla folket under Tokugawa eran i Japan.

Kunskap utan ställningstagande är ingen kunskap.

Det är dumhet.

Sven E.A. Holm

© Sven E.A. Holm

Ny klubb i Värnamo

En ny kendoklubb har bildats i Värnamo. I och med denna klubb har kendon äntligen spritt sig utanför storstäderna. Träningen bedrivs i kendosektionens regi och ansvariga är tekniska kommittén, Roland Andersson och Satoshi Tsuchiya. En gång i månaden eller oftare åker någon instruktionskunnig kendoka till Värnamo över en helg och leder träningen.

Om du är intresserad av att hjälpa till med träning eller skjuts till och från Värnamo, så kan du anmäla ditt intresse till Roland Andersson tel: 26 69 61. Det vore fint om Malmö Kendoklubb ville hjälpa till med träningen eftersom resvägen är kortare mellan Malmö och Värnamo.

Resultat av "rikstränar-enkäten".

Tiden för inlämnande av enkätsvaren får nu anses som avslutad. Endast 18 svar har skickats in. Av dessa har 14 ansett att en rikstränare bör anställas. Skälet till att dessa vill ha en rikstränare, är att svensk kendo står stilla i utvecklingen, detta gäller framförallt för "eliten", och en japansk rikstränare skulle kunna råda bot på denna bristsjukdom.

Emellertid så har endast 18 av över 100 svarat och därmed visat sitt intresse (forts. sista sidan)

I och med detta nummer av KENDO NYTT startar en artikelserie om kendohistoria, kendoteknik, träningsråd, tävlingsteknik och regelkunskap. Vård och reparation av kendomateriel m.m. kommer att komplettera dessa artiklar.

Författaren är Robert von Sandor, kendosektionens ordförande som har introducerat kendo i Sverige. Han är också president av det Europeiska Kendoförbundet och vice president av det Internationella Kendoförbundet. Som aktiv kendoka är han tränare i Lidingö Budoklubb. Här följer det första avsnittet av kendohistoria.

KENDOHISTORIA

av Robert von Sandor

Samurajernas traditionella stridskonster praktiseras numera över hela den västliga världen i form av moderna kampsporter. Judo, karate m.fl. har blivit välbekanta begrepp överallt.

Den äldsta och därmed mest traditionella stridskonsten (med kanske undantag av det japanska bågskyttet kyudo) kendo har introducerats sist utanför Japans gränser och därför fått - ännu så länge - bara en mindre utbredning.

Ändå är kendo upphovet till alla de övriga stridskonsterna vilka alla har utvecklats och praktiserats i sin ursprungliga skick för att den icke beväpnade skall kunna värja sig mot en med svärd beväpnad samuraj. Kendo är speciell på många sätt och därför går det ej att jämföra med de andra budosporter.

Här använder man vapen (fäktsvärdet som är av bambustavar) och rustning. Rörelserna kräver lång rutinträning och färdigheten utvecklas endast med hjälp av instruktörer. Det är knappast möjligt att lära kendo "på egen hand" eller "per brev".

Dels behöver man utrustning som måste importeras och dels måste det finnas kunniga instruktörer som kan lära ut tekniken och hålla intresset levande. Dessa förutsättningar gör att kendo sprids långsammare i västerlandet än de sporter där man kan "sälja iden" genom att påstå att träningen gör utövaren till en "självförsvarsmaskin".

Kendo är den japanska fäktkonsten och helt oanvändbar att försvara sig med i ett modernt samhälle där man är ej "klädd i svärd" till vardags.

För att finna en hållbar motivation dels för att börja träna men även för att fortsätta krävs dessutom att man vet mera om kendo än det man kan få till livs genom den praktiska träningen och instruktionen.

Därför har undertecknad startat denna serie.

Om läsaren vill veta mera, vill diskutera eller enbart prata om saken ta då kontakt med undertecknad per telefon eller brevledes.

Adressen är Klippuddsvägen 13, 181 62 Lidingö, tel.08/766 08 81

DEN JAPANSKA FÄKTKONSTENS HISTORIA

Sammanfaller med den historiska och konstnärliga utvecklingen av det berömda japanska svärdet som var krigarens förnämsta vapen genom århundraden ända fram till modern tid.

I dag är sådana originalsvärd dyrbara antikviteter även i västerlandet.

I tidernas begynnelse levde det japanska samhället i s.k. ättegrupper (uji) som kämpade sinsemellan om makt, anseende och egendomar.

Den högsta rangen bland dessa ätter tillskrevs Yamato-ätten vars härstamning leddes tillbaka till solgudinnan Amaterasu som blev hela det japanska folket mest firade skyddsmakt.

Från Yamato-ättens härskare härstammar den japanska kejsarfamiljen och hans samtliga företrädare och föreställningen om att kejsaren har gudomligt ursprung var en officiell verklighet ända till år 1945 då den nuvarande kejsaren avsåg sig anspråk på att bli betraktad som gudomlighet.

Japan är ett land med en speciell svärdskult. Mytologiska berättelser vet att meddela att redan den första kejsaren i raden JIMMU -solgudinnans son - utrustades av sin moder med maktens symboler - svärdet, spegeln och juvelen -.

Svärdet är än i dag en av den kejsarliga maktens insignie.

De första historiska spåren av fäktkonst i Japan finns från den tid det blev nödvändigt att befästa kejsarliga vasallers maktställning med vapnens hjälp.

Mellan tiden 700-900 e.Kr. finner man den första beskrivningen av byggandet av fäktsalar avsedda för att träna de adliga krigarna i svärdskonsten. Samtidigt kom en ny vapenskonstruktion genom invandrade (turanska?) svärdssmeder.

Fram till denna tid använde japanen den raka kinesiska typen av svärd som var avsedd för kamp till fots. Omkring 700-talet e.Kr. började en utveckling av rytteriet och krigaren fick stiga till häst och kämpa från sadeln. Den nya stridsmetoden krävde nya vapen. Det sabl-böjda svärdet introducerades av en grupp invandrande smeder från det asiatiska fastlandet. Ny fäktstil måste utvecklas för att kunna hantera detta nya vapen.

Tekniken kallades tachikaki och bestod i huvudsak av ett speciellt sätt att dra det krökta svärdet från baljan med en svepande drag som samtidigt skar upp motståndaren. Dessutom lärde man sig att hugga mot fotfolk från sadeln. Tekniken krävde enhandsfattning.

fortsättning följer

RAPPORT FRÅN EM I BRÜSSEL.

Sverige deltog i 1977 års europamästerskap i kendo med följande lag:

Anders Markie SSBK
Leif Hurtig SSBK
Douglas von Sandor SSBK(reserv)
Kjell Söderström BKW
Roland Laurent BKW
Lars Gillegård SJK

Individuellt deltog dessutom:

Madelen Schelin BKW

Svenskarna hade otur denna gång dels med hälsan och dels med lottningen. Hurtig, Gillegård och Andersson fick så svår förkylning att någon direkt prestation var knappast möjligt. Andersson kunde tyvärr inte ens ställa upp individuellt som meningen var.

I lagtävlingen som lottades i tre poler med tre nationer i vardera fick Sverige den svåraste polen på sin lott nämligen med Tyskland och England. Med av sjukdom märkta lag kom här Sverige på tredje plats och fick finna sig i förlust med 1-4 mot båda länder.

I kampen mot Tyskland vann Gillegård sin mach mot Weine med 2 poäng (do,men)

I machen mot England vann Hurtig sin mach mot Palmer med 2 poäng mot 1 (men, kote).

EM segrare i lag blev Frankrike med 7 poäng följt av England med 5 poäng och på tredje plats kom Italien med 3 poäng.

Individuellt tävlade man i två grupper med 27 resp 28 deltagare i varje grupp.

Här kom svenskarna längre nämligen i kvartsfinalen i sina respektive grupper. Undantag var Douglas von Sandor som mötte i sin första mach den franska lagkaptenen - en mycket erfaren, Japan-tränad kendoka -

och Madelen Schelin som förlorade mot schweizaren Clerc.

Segraren i EM individuellt blev:

- 1 Gaston Sterckx Belgium
- 2 Fortstreuter Tyskland
- 3 Deguire och Lopiccolo Frankrike.

(forts. enkäten)

Detta faktum bör nog enligt undertecknad, ses som att aktiva kendoka i Sverige inte har något intresse av att anställa en rikstränare. En stor majoritet har svarat med ointresse för frågan och denna kan därmed anses vara besvarad.

Kumada Cup

Vårens Kumada Cup hålles av SSBK den 13/5 kl. 18.30. Föränningar behöver ~~inte göras~~.

Ulf Hällström

PS! Det kommer ett nummer av Kendo-Nytt till innan sommaren. Pga försening med utgivningen av detta nummer är datumen ang. mtrl-fond felaktiga. Din klubbledare ska ev. beställningar före sista maj. Nytt nummer kommer i början av juni.